

bant offerre iuxta eorum possibilitatem, tantum hec dicimus quia uidimus cuius intentionis existunt tantum deo opifice sic conculcabimus eorumdem perfidorum superbiam quod causam similia peragendi amplius non resument etc. cum hijs et alijs uerbis, que uidebuntur dominio. 35

8 non sincere, 2 de non et alij de parte.

Nº 426. Capta. Similis responsio fiat feudatis Canee. 39

11

Απάντησις εἰς τὸν Ἀλέξιον Καλλέργην ἐπὶ τῆς προσφορᾶς του, ὅπως συμμετάσχῃ εἰς τὸν κατὰ τῆς Ζάρας πόλεμον μετὰ 10 ἵππων καὶ 100 πεζῶν ἐπὶ ἕξ μῆνας δαπάναις αὐτοῦ. Γίνεται δεκτὴ ἡ προσφορά του ἐκφραζομένης τῆς εὐαρεσκείας τῆς Γερουσίας διὰ πολλῶν φιλοφρονήσεων. 1346, Ιανουαρίου 10.

Fº 46r Nº 428. Millesimo trecentesimo XLV, die x Januarij. 1

Capta. Quod respondeatur ser Alexio Kalergi in hac forma; quod nuper recepimus litteras suas quas uidimus alacriter, facientes mentionem quod se offert uenire seruitio ducali dominio, cum decem equitibus et centum peditibus per medium annum suis expensis contra perfidos Jadratinos etc. quibus diligenter intellectis deuotionem et fidelitatem suam plurimum commendamus quam cognouimus et cognoscimus ample dispositam esse ad quemlibet honorem nostrum et beneplacitum et ad consumptionem nostrorum inimicorum toto posse, sicut effectus operis demonstrauit, et si aliquid contrarij nobis occurit suum proprium reputat, predecessorum suorum uestigia sequendo sicut uerus ciuis et fidelis 10 noster est, quem habere intendimus omni tempore fauorabiliter commendatum, ut in retroactis temporibus suos habuimus et habebimus, propter quod mandaui- 15 mus nostris duche et consiliarijs ut illum et suos habeant commendatum tamquam carum et peramabilem ciuem nostrum. Et propterea oblationem predictam tam beniuole factam gratiose duximus aacceptandam quam suo loco et tempore si necessarium fuerit requiremus, set faciente illo qui dominus ultionum describitur sicut perfidiam eorumdem inimicorum nostrorum conculcabimus, quod honor 19 noster accrescit et rebelibus predictis totalis desolationis subsequentis cum hijs et alijs uerbis que uidebuntur.

12

Γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ συνεισφορὰ τῶν Ἰουδαίων Κρήτης πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Βενετίας εἰς τὸν κατὰ τῆς Ζάρας πόλεμον ἔξι ὑπερπύρων 1000, ἐκφράζεται δὲ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Γερουσίας. 1346, Μαρτίου 3.

Fº 46r Nº 429. Capta. Item respondeatur uniuersitati judeorem Crete quod litteras suas gratantur receptas intelleximus diligenter in quibus inter alia cauebatur, quod offerrunt ducali beneplacito pro exercitu contra Jadram mille yperperos et 1

ultra hoc liberaliter posse suum unde fidelitatem suam magnam, quam cognouimus et cognoscimus esse promptam ad quamlibet exaltationem nostri honoris et ad consumptionem omnium inimicorum nostrorum, multipliciter commendamus, dispositi ad conseruationem omnem seu status et comodi, quos sicut sciunt tractari fecimus et imposterum faciemus fauorabiliter ut caros fideles nostros. Uerum oblationem predictam ducimus acceptandum, quam penes se debeant conseruare eo quod quociens nobis fuerit necessaria requirimus set operante domino ipsorum nostrorum rebellium, taliter deletur propter uiam quod similia agendi causam amplius non resumment cum hijs et alijs pulcris uerbis, que ducali dominio uidebuntur.

14 Die tercio marcij facte fuerunt littere predictis.

13

F^o 48^r № 463. Ὁ Δάρδος Μπάλμπης ἐκόμισεν, ὡς ἀναφέρει, εἰς Κρήτην σταρὰ 1500 σίτου, νομίζων, συμφώνως πρὸς διαταγὴν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων Κρήτης, ὅτι μεταφέρων ὑπὸ διαμετακόμισιν τὸν σῖτον ἐν Κρήτῃ, θὰ ἡδύνατο ἐκεῖθεν νὰ ἔξαγάγῃ εἰς Βενετίαν μέχρι τῶν καλλενδῶν τοῦ Μαΐου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ προθεσμία παρῆλθεν σκοπὸς δὲ αὐτοῦ ἦτο ἡ μεταφορὰ τοῦ σίτου εἰς Βενετίαν, ἥτησατο παρὰ τῆς Γερουσίας Βενετίας, ὅπως παρὰ τὴν προθεσμίαν δυνηθῇ νὰ μεταφέρῃ τὸν σῖτον ἐν Βενετίᾳ. Ἀπεφασίσθη, ὅπως διαταχθῶσιν ὁ δοὺς καὶ οἱ σύμβουλοι δοκίσωσι τὸν εἰρημένον Μπάλμπην, ὁ σῖτος τὸν ὅποιον θέλει νὰ μεταφέρῃ εἰς Βενετίαν ἐκομίσθη ὑπ’ αὐτοῦ ἐκ Τουρκίας καὶ ἐὰν ἡ ἀξία του ἦτο περόπου 25 ὑπερπύρων τὰ 100 μουτζούρια νὰ ἀποστείλωσιν τοῦτον εἰς Βενετίαν, ὡς ἀποστελλόμενον παρὰ τὰς διαταγάς, δηλαδὴ ἐπιβαλλομένης τῆς παρὰ τὰς διαταγὰς ποιηῆς. Ἐὰν δὲ ἡ ἀξία του ἦτο ἀνωτέρα τῶν 25 ὑπερπύρων, τότε οἱ κάτοχοι αὐτοῦ θὰ ἡσαν ἐλεύθεροι νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸν ὅπου δήποτε, χωρὶς ἡ διοίκησις νὰ ἀναμιχθῇ. 1346, Μαρτίου 4.

14

F^o 49to № 488. Οἵος δήποτε ἥθελε μεταφέρῃ σῖτον ἐν Βενετίᾳ ἐκ Κρήτης ἦτο ἐλεύθερος, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πωλήσῃ τοῦτον πρὸς ὑπέρπυρα 21 τὰ 100 μουτζούρια. Διατάχθησαν πρὸς τοῦτο ὁ δούς, οἱ Σύμβουλοι καὶ οἱ ρέκτορες Κρήτης, ὅπως ἐπιτρέψωσι τὴν μεταφορὰν ἐπὶ ἐγγύησει. 1346, Ἀπριλίου 3.

15

F^o 50^r № 491. Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς ἑπταετίαν συμφώνως πρὸς τὰ διαταχθέντα τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὴν αληρονομίαν τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Ντέ 'Αμπάτη (de Abbatis) ὑπὸ Ἰουδαίου τινος Λινιάκου. 1436, Ἀπριλίου 3.

16

‘Ο Λαυρέντιος Μουδάτσιος ἐκ Ρεθύμνου ἡγόρασε παρὰ τοῦ οἴκου Κουερίνη, τρεῖς σερβενταρίας κειμένας ἐν τῇ περιοχῇ Ρεθύμνου, αἱ ὅποιαι ὅμως τελοῦσι τὰς τιμαιωτικὰς ὑποχρεώσεις των ἐν Χανίοις, αἰτεῖται ὅπως τοῦ ἐπιτραπῆ νὰ τελῇ τὰς τιμαιωτικὰς ὑποχρεώσεις του ἐν Ρεθύμνῃ. Γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις. 1346, Ιουνίου 17.

